

Антон Борис

Кожне століття в людській історії ознаменоване одним, чи кількома великими відкриттями. Це пов'язане із постійним розвитком людини, котра упродовж свого життя створює все нові і нові знаряддя. Вони є різними як за призначенням, так і за користю, а їхню вартість можемо оцінити за такими двома критеріями: чи вони діють на благо людини і чи людина використовує їх у добрих цілях. Другий критерій пов'язаний з поняттям свободи людини, позаяк саме від неї залежить користь нових відкриттів. Наприклад, розщеплення ядра атома – велике наукове відкриття, але коли згадати Хіросіму і Нагасаки – не потрібно вже більше нічого коментувати. Звертаючи свій погляд в історію, зауважуємо, що, незважаючи на різні історичні процеси, свобода все ж цінується найбільше. З'являється навіть політичний лад, головним гаслом якого є свобода. Тут для людини неможливо встановити певні рамки, бо вона на все має право. Наприклад, починає вважати тіло своєю власністю - відтак надмірно про нього дбає. Зовнішній красі надається більшої уваги, ніж внутрішній. Одним із таких засобів є пластичні операції задля покращення своєї зовнішності. Тоді людина, котра прагне приваблювати своєю красою, витрачає шалені гроші і готова піти на будь-які жертви. Важко відповісти, що мотивує людей лягати під ніж, звідки з'являється бажання бути, як усі, при цьому відмовляючись і навіть нехтуючи власною унікальністю, неповторністю тілобудови?!

Дивно, але в суспільстві, де найбільшою цінністю вважають свободу, люди є рабами своєї зовнішності. Можливо, одним із варіантів відповіді є те, що вони живуть в полоні суспільних стереотипів, які накладають певний ідеал краси і спосіб життя. У цій світоглядній системі давно втратили цінність такі слова, як скромність, сором'язливість, побожність... Вони стали пережитком епохи. Світ прагне рухатися вперед, а не тупцювати на одному місці з християнством, яке нічого не дозволяє. Проте, згідно з християнською мораллю, хірургічні втручання в людське тіло, які дають змогу вилікувати якісь фізіологічні патології або деформовані частини тіла, є допустимі. Натомість людина, котра робить пластичну операцію з іншою метою, втрачає власну унікальність, як зовнішню, так і внутрішню.

Чому такий великий акцент ставиться на красі тіла? Думаю, що частина відповіді криється в бажанні щастя, якого так прагне людина. Кожен підсвідомо його шукає. Існує чимало способів реалізації свого щастя.

У сучасному світі часто статеві стосунки вважають засобом для щастя. Людина хоче жити щастям тіла, відбираючи щастя душі і духа. З таким частковим щастям ми завжди будемо неспокійними, незадоволеними теперішнім станом речей. А все це через полон суспільних стереотипів, які часто є дуже поверховими і гріховними. Щоб виглядати сучасно та модно, потрібно бути розведеним, або в другому, чи третьому шлюбі. Якщо жити в шлюбі, то мати «коханку», а найкраще - декілька і використовувати протизапліднюючі засоби, як новий прогресивний винахід людства. Звернімо увагу на кілька наслідків, які прямо впливають із поняття контрацепції.

Отож, який її вплив на людину та подружжя? Найперше, контрацепція ставить під сумнів сенс та необхідність панування над статевим потягом, не дає можливості зачатися новому життю. Так людина не бажає співдіяти з Богом у творенні нового життя, а закрита на це запрошення, щобільше – в окремих випадках через застосування абортівних контрацептивів навіть вбиває його. Такі дії прикриваються загальними фразами: «так роблять всі, просто змінилися звичаї». Звідси, сексуальність перестає бути інтимною та приватною справою, а ложе – святим та непорочним. Людина, використовуючи контрацепцію, показує, що вона є закритою на нове життя, через пошук власної насолоди.

Використання контрацепції в подружжі робить подругів закритими не лише на нове життя, а й на власного чоловіка чи дружину. Вона віддаляє їх одне від одного, позаяк є тією стіною, яка не дає подружній єдності розвиватися, навіть руйнує її. Звісно, руйнація проходить поступово і часто для подружжя непомітно. Тому можемо спостерігати факти розлучень пар, які прожили разом п'ятнадцять років і більше. Кажуть, що з кожною статевою близькістю, в якій подружжя використовує контрацепцію, росте стіна непорозумінь, незрозумілих конфліктів та постійних сварок.

Велику небезпеку несе в собі й спіраль, котру часто помилково називають протизапліднюючим засобом. Насправді ж це – абортівний засіб, який унеможлиблює прикріплення заплідненої яйцеклітини до стінки матки і, як наслідок - подальше видалення ненародженого немовляти. Зустрічаються випадки, коли немовля народжується із вплетеною спіраллю в крихітне невинне тіло. Життя цієї дитини закінчилось, так і не розпочавшись. Не думаю, що мати була щасливою, коли побачила, до чого призвели її дії. На жаль, аборти може мовчазно схвалювати культура, суспільство, закон... Людина без Бога хоче створити для себе земний рай, а натомість створює нові місця на цвинтарі. Це прямий наслідок людської діяльності без Бога.

Отож, людські винаходи, в тому числі і контрацепція, мають вплив на суспільну культуру,

безпосередньо на саму людину, на фізичне здоров'я, екологію... Тому завданням кожної людини є замислитись над їх позитивним чи негативним ефектом на суспільство. Питання контрацепції змушує людину обирати, що дорожче – власна насолода, чи справжня любов і особа. Отож, перш ніж вигадувати і пропагувати новий виріб (наприклад, контрацепцію), слід подумати про його вплив.

На завершення – запитання до читача: «Що захистить людину від можливості захворіти на СНІД та й взагалі знищить цю хворобу?». На перший погляд, відповіді знайти неможливо, однак християнство дає дуже чітку, коротку, лаконічну та зрозумілу відповідь – стриманість, яка означає дошлюбну чистоту та чеснотливе подружнє життя.

Підсумовуючи, хочемо наголосити, що контрацепція закриває людину на Бога, подружжя і життя, її використання означає виступ проти Бога, недовіру до Нього та сумнів у Його творчій дії, мудрості і любові.

P. S. Церква пропонує методи природного планування сім'ї, які базуються на вивченні природних циклів дружини. Детальніше про методи дивись «Вчимося розпізнавати плідність». Отож обираймо.

Антон Борис. Спокуса відчути себе богом, або трохи про контрацептиви//СЛОВО № 1 (49) 2012, с.12-14